

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący)

SSN Adam Redzik (sprawozdawca)

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie z protestu wyborczego K. W.
przeciwko ważności wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej,
z udziałem Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej, Przewodniczącego
Okręgowej Komisji Wyborczej w L. oraz Prokuratora Generalnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 3 grudnia 2019 r.

postanawia

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

I.

K. W. (dalej: Wnoszący protest), 22 października 2019 r. wniósł protest wyborczy przeciwko ważności wyborów do Sejmu, które zostały przeprowadzone 13 października 2019 r., w okręgu wyborczym nr (...) w L. i wniósł o unieważnienie wyborów do Sejmu w tym okręgu.

Wnoszący protest sformułował zarzut, że jedna z kandydatek na posła z listy Komitetu Wyborczego (dalej: KW) (...) dopuściła się przestępstwa z art. 248 pkt 2-3 i 6 Kodeksu karnego (dalej: k.k.) oraz art. 249 pkt 2 i 4 w zw. z art. 286 oraz art. 258 k.k. na szkodę Wnoszącego protest oraz 12 innych kandydatów. Zdaniem Wnoszącego protest kandydatka ta miała fałszować zapisy na dokumentach

składanych przez kandydatów, fałszować podpisy na listach poparcia kandydatów ww. KW, a następnie wycofać 6 kandydatów z tej listy przedkładając do Okręgowej Komisji Wyborczej (dalej: OKW) ich rezygnacje bez upoważnienia, co spowodowało, że lista liczyła mniej niż 15 osób. Według Wnoszącego protest zachodzi także obawa, że podpisy pod wspomnianymi rezygnacjami zostały również w części podrobione przez tę kandydatkę. Wnoszący protest podniósł, że zwracał się w tej sprawie telefonicznie do OKW, a komisja ta nie zajęła żadnego stanowiska, ani nie przeprowadziła czynności mających na celu zbadanie wątpliwości co do skuteczności złożonych rezygnacji.

Wnoszący protest wskazał, że w zaistniałej sytuacji zasadne jest zbadanie, w jakich okolicznościach doszło do usunięcia przez OKW w L. listy kandydatów na posłów KW (...), w tym jego kandydatury. Opisane zdarzenia miały istotny wpływ na wynik wyborów w okręgu nr (...), bowiem w wyniku popełnionego przestępstwa kandydaci KW (...) nie wzięli udziału w tych wyborach, gdyż ich lista została odrzucona. Przez to podział głosów oddanych w tym okręgu był znacząco wypaczony.

II.

W piśmie z 31 października 2019 r. OKW w L. wyraziła opinię, że zarzuty protestu są niezasadne. Wskazano, że przyczyną odmowy rejestracji listy kandydatów KW (...) było nieuzupełnienie braków formalnych zgłoszenia, a brak wymaganego poparcia i rezygnacje były dodatkowymi okolicznościami przytoczonymi w uzasadnieniu. Ponadto, od uchwały OKW w L. nr (...)/2019 z 6 września 2019 r. godz. 16.00 w sprawie odmowy rejestracji listy kandydatów komitetu wyborczego pod nazwą Komitet Wyborczy (...) w okręgu wyborczym nr (...) w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 13 października 2019 r. nie złożono odwołania.

W piśmie z 4 listopada 2019 r. Państwowa Komisja Wyborcza (dalej: PKW), mając na uwadze art. 243 § 2 Kodeksu wyborczego (dalej: k.wyb.), wyraziła opinię, że protest należy pozostawić bez dalszego biegu. Państwowa Komisja Wyborcza podniosła, że w opisaney w proteście sprawie osobie zgłaszającej listę przysługiwało zarówno odwołanie do PKW od uchwały OKW o odmowie rejestracji

listy kandydatów na posłów, jak i skarga do Sądu Najwyższego na uchwałę PKW wydaną w związku z tym odwołaniem (art. 218 § 2 i 3 k.wyb.). Jednak osoba zgłaszająca listę nie skorzystała w ww. uprawnienia.

Prokurator Generalny nie przedstawił stanowiska.

III.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 218 § 2 zd. 1 k.wyb., od postanowień OKW o odmowie rejestracji listy kandydatów osobie zgłaszającej listę przysługuje prawo odwołania do PKW w terminie 2 dni od daty podania postanowienia do publicznej wiadomości.

Zgodnie z art. 243 § 2 k.wyb., Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest dotyczący sprawy, co do której w k.wyb. przewiduje się możliwość wniesienia przed dniem głosowania skargi lub odwołania do sądu lub do PKW (zob. także postanowienie Sądu Najwyższego z 4 listopada 2011 r., III SW 27/11).

Z tego względu, na podstawie art. 243 § 2 k.wyb. w zw. z art. 218 § 2 k.wyb., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.